ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Чырвоная Зьмена

№ 36 (1003) | ЧАЦЬВЕР, 13-га лютага 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ

УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38. Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАНЬНЯ IX.

15 лютага—усебеларускі зьлёт „ЛК“

ПАРАДАК ДНЮ ЗЬЛЁТУ

1. Даклад ЦКК аб барацьбе з бюрократызмам і роля комсамолу (дакладчык тав. Калінін).
2. Даклад ЦК ЛКСМБ аб становішчы работы і кіраўніцтве „ЛК“ і удзел КСМ у барацьбе з бюрократызмам (дакладчык Палікоў).
3) Чарговыя задачы соцыялістычнага будаўніцтва на Беларусі.
   а) Даклад ВСНГБ аб выкананьні промфінпляну і соцспаборніцтва.
   б) Даклад Наркамзему аб вясновай пасеўнай кампаніі.
   Даклад „Чырвонай Зьмены“—„Друк і лёгкая кавалерыя“ (дакладчык Джалюк).

Пытаньні сьвярдлоўцаў і адказ тав. Сталіна

I

Пытаньні сьвярдлоўцаў

1. У тэзісах аб тактыцы РКП(б), прынятых III конгрэсам Комінтэрну, Ленін гаварыў аб наяўнасьці у Расіі дзьвёх асноўных кляс.

У цяперашні час мы гаворым аб ліквідацыі кулацтва і новай буржуазіі—як клясы.

Ці азначае гэта, што за час НЭП'у ў нас склалася трэцяя кляса?

2. У сваім выступленьні на зьезьдзе аграрнікаў-марксыстых вы сказалі: „Калі мы прытрымліваемся нэпу, то толькі таму, што ён служыць справе соцыялізму. А калі ён перастане служыць справе соцыялізму, мы яго адкінем к чорту“. Як разумець гэтае „адкіданьне“ і якім шляхам яно адбудзецца?

3. Як трэба будзе партыі, па меры рашаючых посьпехаў колектывізацыі і ліквідацыі кулацтва, як клясы, зьмяніць лёзунг, які вызначае зараз узаемаадносіны пролетарыяту і розных пластоў сялянства: „Умець дасягаць згоды з серадняцкім сялянствам, ні на хвіліну не адмаўляючыся ад барацьбы з кулаком і моцна апіраючыся толькі на беднату“ (Ленін)?

4. Якімі мэтадамі павінна ажыцьцяўляцца ліквідацыя кулака, як клясы?

5. Ці не прывядзе ажыцьцяўленьне адначасова двух лёзунгаў: адзін для раёнаў суцэльнай колектывізацыі—ліквідацыя кулака, як клясы, і другі для раёнаў, дзе няма суцэльнай колектывізацыі—абмежаваньне і выціcканьне кулака да таго, што ў апошніх раёнах кулак самаліквідуецца („растранжырвае“ маемасьць, сродкі вытворчасьці).

6. Які ўплыў ліквідацыя кулака, як клясы, і абвастрэньне клясавай барацьбы ў нас, эканамічны крызіс і ўздым рэволюцыйнае хвалі ў капіталістычных краінах могуць мець на працяжнасьць „перадышкі“?

7. Як вы глядзіцё на магчымасьць перарастаньня наяўнага зараз рэволюцыйнага ўздыму ў капіталістычных краінах у непасрэдна рэволюцыйную сытуацыю?

8. Як трэба падыйсьці да ацэнкі тых новых зрухаў у рабочай клясе, якія характарызуюцца пастановамі цэлых цэхаў уступіць у рады партыі, з пункту погляду далейшых узаемаадносін партыі і рабочае клясы?

9. У зьвязку з вялікім размахам колгаснага руху ў парадак дня ставіцца пытаньне аб пашырэньні партыйнай організацыі на вёсцы. Якою павінна быць наша політыка ў адносінах межаў гэтага пашырэньня і ў адносінах прыёму ў партыю розных груп колгасьнікаў?

10. Як вы адносіцеся да спрэчак, якія адбываюцца сярод эканомістых па важнейшых проблемах політычнай экономіі?

II

Адказ тав. Сталіна

Па першым пытаньні. Ленін гаварыў аб дзьвёх АСНОЎНЫХ клясах. Але ён ведаў, зразумела, аб існаваньні трэцяй, капіталістычнай клясы (кулакі, гарадзкая капіталістычная буржуазія). Кулакі і гарадзкая капіталістычная буржуазія, зразумела, не „склаліся“, як кляса, толькі пасьля ўвядзеньня нэпу, —яны існавалі і да нэпу, прычым існавалі, як кляса ДРУГАРАДНАЯ. Нэп у першых стадыях развіцьця палягчыў у пэўнай ступені рост гэтае клясы. Але ён яшчэ больш дапамог росту соцыялістычнага сэктару. Пераход партыі ў наступленьне па ўсяму фронту рэзка паварачвае справу ў бок заднаму і зьнішчэньні клясы вясковых і часткова гарадзкіх капіталістых.

Для дакладнасьці трэба заўважыць, што партыя не давала паказаньня пашырыць лёзунг ліквідацыі кулацтва, як клясы, на новую, гарадзкую буржуазію. Трэба бачыць розьніцу паміж нэпманамі, якія даўно ўжо пазбаўлены ў асноўным ВЫТВОРЧАЙ базы і ня маюць таму колькі-небудзь сур'ёзнае вагі ў нашым гаспадарчым жыцьці, і паміж кулакамі, якія да апошняга часу мелі вялікую гаспадарчую вагу на вёсцы і якіх мы ЦЯПЕР ТОЛЬКІ пазбаўляем іх ВЫТВОРЧАЙ базы.

Мне здаецца, што некаторыя нашы організацыі забываюць аб гэтай розьніцы і дапускаюць памылку, спрабуючы „дапоўніць“ лёзунг ліквідацыі кулацтва, як клясы, лёзунгам ліквідацыі гарадзкой буржуазіі.

Па другім пытаньні. Вядомую фразу ў маёй прамове на зьезьдзе аграрнікаў-марксыстых трэба разумець так, што мы „адкінем нэп к чорту“, калі ўжо не будзем мець патрэбы ў допушчаньні пэўнае свабоды гандлю, калі такое допушчэньне будзе даваць толькі мінусныя вынікі, калі мы атрымаем магчымасьць наладзіць гаспадарчыя сувязі паміж горадам і вёскай праз продуктаабмен, без гандлю з яго прыватным зваротам, з яго допушчэньнем пэўнага ажыўленьня капіталізму.

Па трэцім пытаньні. Зразумела, што па меры ахвату колектывамі большасьці раёнаў СССР кулацтва будзе ліквідавацца,—значыць будзе адпадаць гэтая частка формулы Ільліча. Што датычыць серадняком і беднякоў у колгасах, то па меры механізацыі і трактарызацыі колгасаў яны будуць зьліваецца ў адзіны атрад рабўтнікаў колектывізаванай вёскі. Адпаведна з гэтым павінны будуць зьнікнуць у будучыні ў нашых лёзунгах паняцьці „серадняк“ і „бядняк“.

Па чацьвертым пытаньні. Асноўным мэтадам ажыцьцяўленьня ліквідацыі кулацтва, як клясы, зьяўляецца мэтад колектывізацыі. Усе іншыя меры павінны быць прыстасаваны да гэтага асноўнага мэтаду. Усё, што супярэчыць гэтаму мэтаду або пасаблае яго значэньне, павінна быць адкінута.

Па пятым пытаньні. Нельга абазначаць лёзунгі „ліквідацыі кулацтва, як клясы“ і „абмежаваньня кулацтва“, як два САМАСТОЙНЫХ І РОЎНАПРАЎНЫХ лёзунгі. З часу пераходу на політыку ліквідацыі кулацтва, як клясы, гэты апошні лёзунг зрабіўся ГАЛОЎНЫМ лёзунгам, а лёзунг абмежаваньня кулацтва ў раёнах без суцэльнай колектывізацыіператварыўся з самастойнага лёзунгу ў лёзунг ДАПАМОЖНЫ, у лёзунг узапаможны ў адносінах галоўнага лёзунгу, у лёзунг, які палягчае ў гэтых апошніх раёнах падрыхтоўку ўмоў для пераходу да галоўнага лёзунгу. Становішча лёзунгу абмежаваньня кулацтва, як бачыце, карэнным чынам зьмянілася ў цяперашніх новых умовах параўнальна з тым становішчам, якое ён займаў год назад і раней.

Трэба заўважыць, што некаторыя органы нашага друку ня ўлічваюць. нажаль, гэтай асаблівасьці.

Магчыма і праўдападобна, што ў раёнах без суцэльнай колектывізацыі пэўная частка кулацтва, чакаючы раскулачваньня, будзе „самаліквідавацца“, „растранжырваючы“ маемасьць і сродкі вытворчасьці. Супроць гэтага зразумела, трэба змагацца. Але з гэтага зусім не вынікае, што мы павінны дапусьціць раскулачваньне не як частку справы колектывізацыі, а як самастойную справу, што праводзіцца да і без колектывізацыі. Дапусьціць гэта азначала-б падмяніць політыку АБАГУЛЬНЕНЬНЯ ў колгасах конфіскаванае кулацкае маемасьці політыкай ДЗЯЛЬБЫ („дзележкі“) гэтае маемасьці для асабістага ўзбагачэньня пасобных сялян. Такая падмена была-б крокам назад, а не наперад. Супроць „распродажу“ кулацкае маемасьці ёсьць толькі адзін сродак — узмацніць работу по колектывізацыі ў раёнах без суцэльнай колектывізацыі.

Па шостым пытаньні. Пералічаныя вамі сродкі і ўмовы МОГУЦЬ значна скараціць тэрміны „перадышкі“. Але яны, безумоўна, ПАВІННА ўзмацніць і наймоцнейшы сродкі нашай абароны. Вельмі многае залежыць тут ад міжнароднага становішча ад росту суперачнасьцей у нагорах міжнароднага капіталізму, ад далейшага разгортваньня міжнароднага эканомічнага крызісу. Але гэта іншае пытаньне.

Па сёмым пытаньні. Нельга праводзіць непраходную грань паміж „рэволюцыйным уздымам“ і „непасрэдна рэволюцыйнай сытуацыяй“. Нельга гаварыць: „да гэтай чарты мы маем рэволюцыйны ўздым, а за чартой—скачок у непасрэдна рэволюцыйную сытуацыю“. Так могуць ставіць пытаньні толькі схолястыкі. Першы звычайна „непрыкметна“ пераходзіць у другую. Задача заключаецца ў тым, каб цяпер-жа рыхтаваць пролетарыят да рашучых рэволюцыйных боек, НЕ ЧАКАЮЧЫ моманту „наступленьня“ так званай непасрэдна рэволюцыйнай сытуацыі.

Па восьмым пытаньні. Жаданьне цэлых цэхаў і нават заводаў уступіць у партыю ёсьць адзнака вялікага рэволюцыйнага ўздыму мільённых мас рабочае клясы, адзнака правільнасьці політыкі партыі, адзнака гучнагаласнага ўхваленьня гэтай політыкі шырокімі масамі рабочае клясы. Адзак з гэтага зусім не вынікае, што мы павінны прыняць у партыю ўсіх жадаючых уступіць у яе. У цэхах і на заводах ёсьць усякія людзі, аж да шкоднікаў. Таму партыя павінна захаваць у моцы выпрабаваны мэтад індывідуальнага падыходу да кожнага, хто жадае ўступіць у партыю, і ІНДЫВІДУАЛЬНАГА прыёму ў партыю. Нам патрэбна ня толькі колькасьць, але і якасьць.

Па дзевятым пытаньні. Само сабою разумела, што рост партыйных радоў у колгасах будзе ісьці больш або менш шпаркім тэмпам. Пажадана, каб усе найбольш загартаваныя ў барацьбе з кулацтвам элемэнты колгаснага руху, асабліва з батракоў і бедняты, знайшлі прыстасаваньне сваіх сіл у радох партыі. Пры гэтым, зразумела, што індывідуальны падыход і індывідуальны прыём у партыю павінны быць ужыты тут з асаблівай настойлівасьцю.

Па дзясятым пытаньні. Мне здаецца, што ў спрэчках паміж экономістымі ёсьць шмат схолястычнага і надуманага. Калі адкінуць вон шалупінне спрэчак, то асноўныя памылкі спрэчачых бакоў заключаюцца ў наступным:

а) ні адзін з бакоў ня здолеў ужыць як сьлед мэтаду барацьбы на два фронты: як супроць „рубінізму“, так і супроць „механіцызму“;

б) абодвы бакі адцягнуліся ад асноўных пытаньняў савецкай эканомікі і сусьветнага імпэрыялізму ў галіну талмудызаваных абстракцый, згубіўшы, такім чынам, два гады работы на адцягненыя тэмы зразумела на ўгоду і да выгады нашых ворагаў.

З комуністычным прывітаньнем І. СТАЛІН

Наглая правакацыя супроць СССР

Паліцыя ўтварыла паўторны вобыск у савецкай місіі ў Мэксыцы

Дыплёматычныя пячаткі паламаны. Сундукі ўскрыты. Забрана шмат дакумэнтаў пасольства

ВОБЫСК У ПРАДСТАЎНІКА СССР тав. МАКАРА

НЬЮ-ЁРК, 11. Былы паўнамоцны прадстаўнік СССР у Мэксыцы т. Макар, які знаходзіцца зараз у Вара-Круц, у гутарцы з прадстаўніком газэты „Эксцэльсыор“ заявіў, што тайная паліцыя затрымала яго на чыгуначнай станцыі на 45 хвілін, зрабіўшы вобыск як у яго самога, так і ў яго жонкі. Акрамя таго, у гасьцініцы быў абшуканы яго багаж, прычым паліцыя адабрала ў яго шмат асабістых дакумэнтаў і дакумэнтаў пасольства. Тав. Макар заявіў, што ён будзе скардзіцца Мэксыканскаму міністэрству замежных спраў.

З Вара-Круц тэлеграфуюць, што паліцыя арыштавала жонку т. Макара на 3 гадзіны, і ён сам і яго жонка былі абшуканы знову. Дыплёматычныя пячаткі на ўсім яго багажы былі зламаны. Сундукі ўскрыты і многія рэчы ўкрадзены.

Заўтра тав. Макар выяжджае ў Эўропу.

НЬЮ-ЁРК, 12. Як паведамляюць з Мэксыкі, паліцыя ўтварыла паўторны вобыск у памяшканьні савецкага прадстаўніцтва, у якім (зараз знаходзіцца гандлёвае прадстаўніцтва. Гандлёвы прадстаўнік тав. Фрыдман заявіў начальніку паліцыі і заявіў яму протэст.

ТАВ. ЛІТВІНАЎ РАШУЧА ПРАТЭСТУЕ

Паведамленьне ТАСС. Паводле атрыманых вестак, выконваючым абавязкі Народнага камісара замежных спраў тав. Літвінавым паслана тэлеграма Мэксыканскаму міністру замежных спраў з рашучым пратэстам супроць абурваючых паводзін мэксыканскай паліцыі, якія прадстаўляюць грубае парушэньне агульна прынятых у міжнародных зносінах правіл. Як вядома, мэксыканскі паперы па справах да моманту ад'езду з СССР карыстаўся ўсімі правамі і перавагамі дыплёматычнага прадстаўніка.

Паводзіны мэксыканскай паліцыі зьяўляюцца добрай ілюстрацыяй да заяваў мэксыканскіх афіцыйных асоб, якія абвінавачвалі СССР у невыкананьні норм міжнароднага права.

Жорсткі тэрор паліцэйскіх

Жандары ранілі комдэпутата т. Кашэна

ПАРЫЖ, 11. У нядзелю ў Бэльфоры (дзе адбываецца забастоўка мэталістых і тэкстыльшчыкаў) і ў Туркуэне (цэнтр тэкстыльнай прамысловасьці) адбываліся сутычкі паміж рабочымі і паліцыяй. У Бэльфоры конныя жандары напалі на дэманстрацыю, якая вярочалася з вакзалу, дзе рабочыя сустракалі комуністычнага дэпутата тав. Кашэна. Напад быў грубым і жорсткім—жандары ранілі таксама тав. Кашэна, але рабочыя абаранілі яго ад далейшага зьбіваньня. Ня гледзячы на усе паліцэйскія меры, пасьля дэманстрацыі адбыўся вялізарны мітынг, на якім выступіў тав. Кашэн, спатканы гарачымі прывітаньнямі.

Весткі з Францыі

Францыя—галоўны ініцыятар цкаваньня СССР

ПАРЫЖ, 9. Ганебнейшае антысавецкае цкаваньне ў сувязі са справай Кутепава працягваецца. Паліцыя са свайго боку прымае да праверкі ўсёй хлусьні самыя бязглуздныя заявы і нават ананімныя лісты. Прокуратура ўзьняла „абвінавачаньне супроць невядомай асобы у гвалтоўным пазбаўленьні Кутепава волі“. Орган компартыі „Юманітэ“ падкрэсьлівае, што антысавецкая кампанія француcкага друку ўходзіць складанай часткай у агульна-эўропэйскі плян „абкружэньня“ і цкаваньня СССР.

Вялізарны рух беспрацоўя ў Польшчы

Аб катастрафічных размерах беспрацоўя у Польшчы гаворыць „Газэта Варшаўска“ у зьмешчанай гэтымі днямі заметцы:

„Апошніе афіцыйнае паведамленьне паказвае, што лік беспрацоўных дасягае 250 тысяч (зарэгістраваных), г. зн. на 7000 больш, чым у мінулым тыдні. Штодзённа прыбывае па 1000 беспрацоўных. У мінулым годзе ў канцы студзеня было 170 тысяч беспрацоўных. Зараз беспрацоўе павялічылася ў параўнаньні з мінулым годам на 50 проц.

Найбольш вялікі лік беспрацоўных нагладаецца заўсёды ў канцы сакавіка. Такім чынам, можна спадзявацца, што ён дасягне і перавысіць лічбу 300 тысяч—самую высокую норму, якой яшчэ не было ў перыоды найбольшага крызісу“.

Паслухмянае дзіця

НАПЯРЭДАДНІ БАЛЬШАВІЦКАЙ СЯЎБЫ

УЗМАЦНІМ ПАРТЫЙНА-КОМСАМОЛЬСКАЕ КІРАЎНІЦТВА Ў КОЛГАСАХ

Разгортваньнем суцэльнай колектывізацыі--даб'ём клясу кулакоў

Прывітаньне ЦК ЛКСМБ і „Чырвонай Зьмене"

Першая нарада комсамольцаў-колгасьнікаў Буда-Кашалёўскай організацыі (Гомельшчына) шле свае комсамольскае прывітаньне ЦК ЛКСМ і яго органу „Чырвонай Зьмене". Нарада запэўнівае ЦК ЛКСМБ, што яшчэ настойлівей павядзе барацьбу з кулацкім элемэнтам пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі за генэральную ленінскую лінію.

Прэзыдыум нарады колгасьнікаў.

Дванаццаць колгасаў за чатыры дні

26-га студзеня ў м-ку Росіца адбыўся пашыраны пленум Дрысенскага РВБ. Пленум асабліва заастрыў увагу на пытаньні выкананьня пляну суцэльнай колектывізацыі раёну. Большая частка грамадзка-партыйнага актыву па сканчэньні пленуму зараз-жа была накіравана на тэрыторыю Росіцкага сельсавету для праводзеньня суцэльнай колектывізацыі.

Кулакі, падкулачнікі прымалі самыя рашучыя захады да зрыву колектывізацыі. Адкрыта зрывалі сходы, скарыстоўвалі падлеткаў, якія пад наговорам выступалі на сходах компромэтуючы жыцьцё колгасьнікаў. Але, дзякуючы ўмеламу і правільнаму падыходу і растлумачэньню партыйцаў, комсамольцаў і вясковага актыву, бядняцка-серадняцкая частка насельніцтва прыхільна сустрэла план суцэльнай колектывізацыі і ў выніку організавана дванаццаць колгасаў на плошчы 2750 гэк., у якія ўліліся 316 двароў. Такім чынам на тэрыторыі Дрысенскага раёну маецца ўжо 57 колгасаў з агульнай плошчай у 25.000 гэк. зямлі, якая належала 1800 дварам. Раён такім парадкам колектывізаваны на 54 проц. Дрэнна толькі абстаіць справа з абагульненьнем маёмасьці і асабліва жывёлы. Апошняе абагулена толькі 9 проц. У далейшым трэба разгарнуць працу і зьнішчыць недахопы.

П. К.

Антыграмадзкага працаўніка пасылаюць у калгас

Па разьвёрстцы СРУ беларуская кантора Саюзгандальфлёту павінна вылучыць аднаго рахункавода на часовую працу ў калгасах. Мясцком вылучыў на гэту працу бухгальтара Елзіновіча.

Хто такі Елзіновіч? У канцы 1928 г. Елзіновіч, як ініцыятар склокі ў Саюзгандальфлёце, за падхалімства быў выключан з кандыдатаў партыі.

ЦКК выключэньне зацьвердзіла. Гэты вурок Елзіновічу на карысьць не пашоў. Два месяцы таму назад за зацыск самакрытыкі (пагрозы па адрасу рэдактара насьценгазэты) ён быў мясцкомам саюзу выведзен з усіх грамадзкіх організацый. Гэта было толькі 2 месяцы таму назад.

Цяпер мясцком Саюзгандальфлёту гэтага антыграмадзкага працаўніка пасылае ў колгас.

Ціж няма ў апараце Саюзгандальфлёту лепшага кандыдата грамадзкага працаўніка, усьвядоміўшага лінію партыі. Ці не зьяўляецца пастанова мясцкому політычнай памылкай. Ці ня думае мясцком, што колгасы зьяўляюцца папраўчым домам.

Пакуль не позна, трэба выправіць памылку.

Саюзгандальфлёцец.

Замацаваць дасягненьні

Жыткавіцкі раён паставіў сабе мэтай—перайсьці да агульнай колектывізацыі. Людзяневіцкі сельсавет ужо пачаў гэтую працу. Дзякуючы ўпартай працы ячэйкі КП(б)Б і комсамолу ідэя колектывізацыі давялзена ў гушчы беднаты і серадняцтва.

Маюцца дасягненьні:

У вёсцы Людзяневічах організаваўся колгас „Новае жыцьцё" куды ўвашла ўся бедната і большая частка серадняцтва. У Каліна ўскім населеным пункце організаваўся колгас „Калініна", куды ўвашла ўся бедната і толькі малая частка серадняцтва.

У Доўга-Дубаўскім пункце ўся беднята і серадняцтва ўвайшлі ў склад колгасу „Палескі Гігант". З боку організацыйнага дасягнута шмат. І цяпер партыйнай і комсамольскай ячэйкам трэба павесьці выхаваўчую працу сярод колгасьнікаў і асабліва сярод батрацтва і беднаты, каб замацаваць дасягнутае.

Гранадзер.

85 комсамольцаў у колгасе

17-га студзеня ў мястэчку Астр. Гарадок праводзіўся сход па організацыі колгасу. На сходзе стаяла пытаньне аб організацыі колгасу і разборы статуту. Пасьля спрэчак распачаўся запіс. Запісалася 15 сялян беднякоў.

Ячэйка шаўцоў падала колектыўную заяву аб уступленьні ў організаваны ў мястэчку колгас. Комсамольцы зісам 85 чалавек падалі колектыўную заяву аб уступленьні ў інтэрнацыянальны колгас. У самым хуткім часе будзе абраны савет колгасу. Распачата праца па падрыхтоўцы да васеньняй пасяўной кампаніі.

Лявіцкі.

Моладзь на працы

Сапюкоўская ячэйка (Караліпскага раёну) ужо прыступіла для праводзеньня пасяўной кампаніі. Распрацаван плян працы. Праведзены ў 5-ці колгасах сходы моладзі. У кожным колгасе організаваны ўдарныя брыгады, якімі кіруюць прымацаваныя комсамольцы. Брыгады разьбіліся на 10-ці дворкі і сочаць за зьбіраньнем попелу, ачысткай насеньня.

Організавана 6 с.-г. гурткоў, куды ўцягнута 130 сялян. У зьвязку з пераходам на суцэльную колектывізацыю гурткі распрацоўваюць статут колгасаў і пытаньні аб задачах вясеньняй пасеўнай кампаніі. Пры кожным гуртку мяркуецца заснаваць вопытны ўчастак.

У кожнай брыгадзе выдаюцца насьценгазэты, у якіх адбіваюцца ўсе ўсе бакі праводзімай працы.

Колгасная моладзь вельмі зацікаўлена працай, толькі трэба было-б ячэйцы часьцей заслухоўваць паведамленьні прымацаваных комсамольцаў і даваць ім належныя дырэктывы.

А. Ульяннаў.

Настаўніцтва—у хвасьце

Настаўнікі Смальянскай сельска-гаспадарчай профшколы (Аршанск. акр.) у працы па колектывізацыі вёскі зусім ня прымаюць удзелу. Кусткоў—настаўнік-агроном і выкладчык спэцыяльных дысцыплін ні разу ня быў на вёсцы і як у колектывізацыі, так і ў праводзеньні іншых гаспадарчых кампаній зусім ня ўдзельнічае.

Па пастанове профсаюзных органаў настаўнікі былі прымацаваны да пэўных вёсак. Але падсилад смальянскай с.-г. профшколы і не падумаў рабіць выхаду на вёску.

Х.

Праверка і чыстка вытворчых яч. КП(б)Б

АГОНЬ ПА ОПОРТУНІСТЫХ

Праявы правага ўхілу на заводзе „Чырвоная Зорка" не атрымлівалі своечасовага адпору

„Маленькія" промахі

У студзені месяцы праходзіла праверка і чыстка ячэйкі КП(б)Б заводу „Чырвоная Зорка" (Менск). Чысткай зацікаўлены рабочыя масы і памяшканьне клюбу было перапоўнена рабочымі. Ня гледзячы на тое, што сакратар ячэйкі тав. Максымчык у сваім дакладзе не адбіў сапраўднага становішча ячэйкі, не паказаў рабочым конкрэтнай работы ячэйкі, як ячэйка кіравала грамадзкімі організацыямі, комсамолам і г. д. усе-ж выказаўшыяся ў спрэчках 24 таварышы далі сапраўдны малюнак становішча ячэйкі. Трэба сказаць, што на заводзе „Чырвоная Зорка" маецца шэраг дасягненьняў, але гэта не дае права не гаварыць аб тых недахопах, якія меліся ў рабоце ячэйкі.

Ячэйка складаецца з 58 партыйцаў, большасьць з іх паступіла ў партыю ў 1928 і 1929 годзе. Партыйцы маладыя, бюро не праводзіла амаль ніякай політыка-выхаваўчай работы асабліва сярод кандыдатаў партыі.

„Мы чыстыя... ухілаў няма"...

Партыя на бягучым этапе праводзіла рашучую барацьбу з ухіленьнямі ад генэральнай лініі, асабліва з правым ухілам, як больш небясьпечным на даным этапе, але ў рабоце ячэйкі своечасовага рашучага адпору праявам правага ўхілу на практыцы трэба сказаць што не давалася. На кожным сходзе можна было пачуць, што „мы чыстыя", што „ў нас правага ўхілу няма", а тымчасам у прасовачным аддзяленьні на заводзе, дзе працуе 7 партыйцаў і ўсяго два беспартыйных занялася „балячка". І тыя партыйцы, якія там знаходзіліся, не давалі рашучага адпору, а наадварот, самі перайшлі ў адкрытую барацьбу супроць мерапрыемстваў партыі.

Усе бачылі, як гэтыя людзі вялі барацьбу супроць соцыялістычнага спаборніцтва, але маўчалі. Адміністрацыя „са скуры лезла вон" і прышлосе змагацца цэлы год дзеля таго, каб іх пераманіць. Соцспаборніцтва ахапіла ўвесь завод. Адно аддзяленьне выклікала другое, але прасовачнае аддзяленьне не прыняло ўдзелу. Рабочыя глядзелі на гэта, як на дэзэртырства ад соцспаборніцтва. Кавальскае аддзяленьне нарэшце рашыла прасовачнае выклікаць на соцыялістычнае спаборніцтва. Рабочыя хацелі бачыць працуючых там партыйцаў сапраўды перадавымі, але адказу не атрымалі. Агульны сход рабочых пастанавіў, каб перавесьці дзе магчыма аддзяленьні на выдзельную работу і калі дайшла чарга да прасовачнага іх пяць разоў выклікалі на пасяджэньне РКК, яны не зьяўляліся і калі рашылі пытаньне ..., то паднялі шум па ўсяму заводу, выступаючы супроць гэтага ...ньня і нарэшце пачалі зьмяншаць вытворчасьць працы. Калі раней вынімалі па 4-5 прэсаў, дык сталі вынімаць па 3-4. Рвацтва было настолькі вялікае, што калі дабавілі капейку на адзін прэс, то яны пачалі вынімаць ня толькі 4-5 прэсаў, але 7-8. У гэтым аддзяленьні можна пачуць не раз размовы, што „пшанічка—гэта бервяно на шыі рабочага", „калі я не пабудую сваю хату, ны пашподку і ў 8 год не пабудуеце". Сярод гэтых партыйцаў ёсьць сябра завкому Пагоцкі і сябра бюро ячэйкі Мікалаў, якія маўчаць, а часам і падтакваюць.

Гэтыя факты даюць яскравы малюнак як у прасовачным аддзяленьні партыйцы ўзялі курс супроць усіх мерапрыемстваў партыі. Нават, калі іх ясільна прымусілі падпісаць соцыялістычны дагавор, то партыец Крумін адмовіўся падпісаць яго.

Бюро ячэйкі на гэтае зьявішча своечасова не рэагавала. Прайшло шмат часу і толькі тады бюро ўбачыла, што ў гэтым цэху ёсьць штосьці няладнае, але аказалася няздольным ахарактарызаваць гэта, як самае яркае праяўленьне правага ўхілу на практыцы. Такім чынам бюро прымірэнча аднеслася да гэтай справы і не змагло мобілізаваць супроць гэтага партыйныя рабочыя масы.

„Каб знаў хто пісаў, забіў-бы"...

З самакрытыкай справа абстаіць нядобра. Быў час, калі аб усіх гэтых недахопах пісалася ў газэтах „Чырвоная Зьмена", „Зьвязда", „Рабочий", але кіраўніцтва заводу не хацела прыслухоўвацца да гэтых заметак. Часта заметкі зусім не разьбіраліся. Калі было напісана аб кепскай профсаюзнай рабоце, старшыня завкому Серай закрычаў „гэта склока, гэта дробязь!"

Старшыня культкамісіі Вайнер даведаўшыся, што пісалі аб ... рабоце, кідае па адрасу рабкораў: „рабкоры пішуць за грошы". Таму не дзіўна, што к ...іі перавыбараў рэдколегіі насьценгазэты не прыдалі політычнага значэньня. На перавыбары прышлі ўсе тыя, якія напалі на рабкораўскае пяро. З 150 рабочых, працуючых на заводзе, прысутнічала ўсяго 40 чалавек. Там чуліся ўсякія выкрыкі па адрасу рабкораў і ніхто не адважыўся выступіць супроць гэтых крыкуноў. А гэта об'ектыўна было падтрыманьнем іх.

Паход супроць рабкораў настолькі прыняў адкрыты характар, што нават у часе чысткі рабочы Кацько за тое, што яго прабралі ў газэце, настолькі азьвярэў, што крыкнуў—„Калі-б я знаў, хто пісаў на мяне, я-б сядзеў у турме, але забіў-бы таго рабкора". „Ім мабыць не хапае на папяросы, то яны пішуць"—так на рабкораў гаворыць Кацько. Ні партячэйка, ні завком не прынялі ніякіх мер з тым, каб расьсеяць такія вылазкі супроць рабкораў.

Усе гэтыя зьявішчы не зьяўляюцца аполітычнымі ва ўмовах абвостранай класавай барацьбы яны адбіваюць думкі і імкненьні класавых ворагаў. Таму для барацьбы з імі патрэбна была своечасовая мобілізацыя рабочых мас дзеля таго, каб пасьпяхова справіцца з задачамі соцыялістычнага будаўніцтва.

Рабочы.

26 рабочых у партыю

Чыстка і праверка партколектыву абутковай фабрыкі (Менск) паказала, што ў асноўным колектыў ідэолёгічна здаровы, але былі і нездаровыя зьявішчы. Самакрытыка не была дастаткова разгорнута. Паглядаліся шовіністычныя вылазкі на заводзе. Выключана з партыі 6 чалавек і розных спагнаньняў атрымалі 10 чалавек.

За час чысткі ў партыю прынята 26 рабочых і перадана ў комсамолу 12 чалавек.

Канизльсон.

КАНТРОЛЬНА-НАСЕННАЯ СТАНЦЫЯ НКЗ

На здымку: Супрацоўнік праглядае насеньне.

Комсамол павінен быць ударнай групай у рабоце саветаў

(Да справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў)

Уся работа па ўдзелу комсамольскіх ячэек у справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў павінна будавацца, выходзячы з агульных задач, якія стаяць перад саветамі на даным этапе. Комсамольскія організацыі павінны быць актыўнымі дапаможнікамі партыі ў перабудове работы саветаў, у організацыі навокал іх батрацка-бядняцкага ядра. Разам з гэтым комсамольскія ячэйкі павінны весьці актыўную барацьбу з спробамі ліквідаваньня саветаў ці аслабленьня іх дзейнасьці.

Ні ў якім разе нельга забываць, што недаацэнка работы сярод беднаты і батрацтва з боку паасобных партыйцаў і комсамольцаў, а таксама тэорыя „адміраньня" саветаў зьяўляюцца праявамі правага опортунізму, які на даным этапе зьяўляецца галоўнай небясьпекай. Таму барацьба з ухіламі ад лініі партыі на ўсёй рабоце па праводзеньню справаздачна-перавыбарчай кампаніі ёсьць неабходная ўмова пасьпяховага праводзеньня апошняй.

У залежнасьці ад таго, як комсамольская ячэйка справіцца з гэтымі задачамі, будзе вызначацца яе клясавы твар, яе здольнасьць спраўляцца з ажыцьцяўленьнем задач партыі.

У саветах працуе значная частка комсамольцаў. Трэба сказаць, што да гэтага часу кіраўніцтва імі з боку комсамольскіх ячэек было нездавальняючым. Мы маем факты, што шмат якія з комсамольцаў, членаў сельсаветаў, вельмі слаба працуюць над колектывізацыяй вёскі, слаба дапамагаюць у перабудове работы саветаў, гэта выклікае вялікую неабходнасьць, каб кожная ячэйка праверыла дзейнасьць комсамольцаў у саветах, каб неадкладна адклікала тых, якія сабе не апраўдалі на гэтай рабоце, якія аказаліся няздольнымі праводзіць лінію партыі ў саветах і замяніць іх лепшымі, больш здольнымі таварышамі.

Новыя задачы, што стаяць перад саветамі, патрабуюць павялічэньня ўдзелу ў іх рабоце комсамольцаў. Комсамольскія ячэйкі павінны праверыць наколькі іх удзел быў да гэтага часу дастатковым і наколькі ён адпавядаў задачам, што стаяць перад саветамі. Трэба сказаць, што ўдзел комсамольскіх ячэек у рабоце саветаў яшчэ далёка недастатковы—таму справаздачна-перавыбарчая кампанія павінна быць выкарыстана для рашучага пералому ў гэтым напрамку. Комсамольскія ячэйкі павінны ўтварыць ініцыятыўныя групы для дапамогі ў рабоце саветаў і іх асобных сэкцый, прыцягнуўшы да гэтых груп масы батрацкай, бядняцкай і серадняцкай моладзі.

Групы „лёгкай кавалерыі" павінны прыняць актыўны ўдзел у выкрыцьці чужых элемэнтаў і вычышчэньні ад іх саветаў. Крытыку самакрытыку трэба разгарнуць так каб яна сапраўды дапамагла выправіць хворыя месцы ў іх рабоце. Насьценныя газэты павінны значную ўвагу ўдзяліць асьвятленьню работы саветаў і крытыцы іх адмоўных бакоў. Вытворчыя комсамольскія ячэйкі, якія шэфствуюць над вясковымі, павінны аказаць ім неабходную дапамогу ў гэтай справе. Вельмі яшчэ слаба да гэтага часу выкарыстоўваецца ў рабоце саветаў метад соцыялістычнага спаборніцтва. Трэба дамагчыся таго, каб комсамольская організацыя, зьявіўшыся ініцыятарам соцыялістычнага спаборніцтва, узяла на сабе ініцыятыву перанясеньня яго ў штодзённую работу саветаў, каб яно пранізала ўсю іх работу і зьявілася сапраўдным штурхачом у перабудове работы саветаў, трэба яго разгарнуць паміж асобнымі сэкцыямі саветаў, паміж асобнымі членамі і саветамі. Усё гэта безумоўна вальле жывы струмень у работу саветаў і значна ажывіць яе. Усё гэта, безумоўна, паскорыць перабудову іх работы і організацыю навокал саветаў бядняцка-батрацкага ядра, паставіць саветы на вышыню свайго становішча на чале колгаснага руху і ліквідацыі кулацтва, як класы.

П—ў.

13 лютага а 2-й гадзіне дню ў Доме Пісьменьнікаў адбудзецца сход фракцыі КП(б)Б БелАПП'у.

Яўка для членаў і кандыдатаў КП(б)Б і ЛКСМБ абавязкова.

КІРАЎНІЦТВА У ФУТЛЯРЫ

Кіраўніцтва Тураўскай комсамольскай організацыі аказалася нядольным змагацца за генэральную лінію партыі

Опортунізм, дзяляцтва, закасьцянеласьць, бюрократызм і прымірэнцтва зрабілі організацыю нядольнай праводзіць важнейшыя політычныя мерапрыемствы па будаўніцтву соцыялізму

Бязьлітасная пролетарская самакрытыкай ускрыем і зьнішчым недахопы, ачысьцім шэрагі комсамолу ад тых, хто ня здолен змагацца за генэральную лінію партыі

БАЛЬШАВІЦКІЯ ТЭМПЫ ПАТРАБУЮЦЬ БАЛЬШАВІЦКАГА КІРАЎНІЦТВА

Ад нашага спэцыяльнага корэспондэнта

У выніку агляду Тураўскай організацыі комсамолу Мозырскім АК ЛКСМБ (май 1929 году) констатавана, што: „ОРГАНІЗАЦЫЯ СТАІЦЬ ПЕРАД РЕАЛЬНАЙ НЕБЯСЬПЕКАЙ СПАЎЗАНЬНЯ З КЛЯСАВЫХ РЭЕК". Гэта ацэнка вымалася тым, што ТУРАЎСКАЯ ОРГАНІЗАЦЫЯ АМАЛЬ ШТО НЯ ЎДЗЕЛЬНІЧАЛА Ў ВЫРАШЭНЬНІ ПОЛІТЫЧНА-ГАСПАДАРЧЫХ ЗАДАЧ—УСЯГО Ў КОЛГАСАХ БЫЛО 6 КОМСАМОЛЬЦАЎ. Організацыя была вельмі засьмечана чужым клясава-варожым элемэнтам; як сярод масы комсамольцаў, так і сярод актыву меў месца цэлы шэраг ідэолёгічна-шкодных настрояў.

Працуюць па старынцы

Аднак, Тураўская організацыя ў сваім становішчы і ў рабоце зусім недалёка адышла ад становішча ў час агляду яе АК ЛКСМ.

Мы прымушаны зараз біць трывогу, констатуючы нядольнасьць комсамольскай організацыі Тураўшчыны па баявому выконваць нашы задачы, змагацца за лінію партыі.

Шэраг важнейшых політычна-гаспадарчых мерапрыемстваў праходзіць міма комсамолу.

Дамо слова справам.

Зараз амаль усе комсамольцы вясковай організацыі ўступілі ў колгасы—10 чалавекі. Здавалася, што гэта можа быць паказчыкам працы організацыі па колектывізацыі. Але на самай справе выходзіць інакш. У кожнай ячэйцы мы знойдзеце шмат рэзолюцый аб колектывізацыі, асобныя ячэйкі ня вельмі скупіліся на пастановы гэтага парадку, у рэзолюцыях мы заўсёды знойдзеце:

— „Прапагандаваць... агітаваць... растлумачваць, прыняць „захады" і г. д., і г. д. АЛЕ НІВОДНАЯ ЯЧЭЙКА, НІ РАЙКОМ НЯ БРАЛІ, ЯК ГАВОРЫЦЦА, БЫКА ЗА РОГІ, НІВОДНАЯ ЯЧЭЙКА НЯ СТАВІЛА ПЕРАД САБОЮ ЗАДАЧЫ ОРГАНІЗАВАЦЬ КОЛЕКТЫЎ. І гэта не выпадкова такому становішчу між іншым спрыяла і тое, што пасьля пастановы АК аб зьняцьці з працы былога сакратара РК тав. Бурдо, ён заставаўся на працы ў райкоме яшчэ 5 месяцаў. Як віданець, райком на чале з Бурдо таксама вельмі „сумленна" выконваў пастанову АК у якой, пасьля констатаваньня політычных прарываў у Тураве, гаворыцца:

„Усю работу комсамольскай організацыі накіраваць па шляху энэргічнага правядзеньня ў жыцьцё чарговых задач партыі па соцыялістычнай перабудове вёскі, колектывізацыі і кооперавацьню яе" і г. д. Як ні дзіўна, але ўсё-ж прыходзіцца констатаваць факт, што комсамол Тураўшчыны пайшоў у калгасы толькі тады, калі быў ахоплены суцэльнай колектывізацыяй раён, і перад ячэйкамі паўстала пытаньне „на якім баку быць?"

НАВАТ НА СЁНЬНЕШНІ ДЗЕНЬ, КАЛІ РАЁН КОЛЕКТЫВІЗАВАНЫ АМАЛЬ ШТО НА 100 ПРОЦАНТАЎ, НЯ РЭДКА МЫ МОЖАМ ПАЧУЦЬ ЯК КОМСАМОЛЬЦЫ ІДУЦЬ САМІ Ў КОЛГАС. РАЯЦЬ СВАІМ БАЦЬКОМ НЯ ЎСТУПАЦЬ З ТЫМ, ШТО КАЛІ ІМ ДРЭННА ПАВЯДЗЕЦЦА Ў КОЛГАСЕ, БЫЛО-Б КУДЫ ВЯРНУЦЦА. Назіраецца гэта ў ячэйках: Запясоцкай, Рычаўскай, Букчанскай. Аднолькавыя факты ў большасьці не сустракаюць рэагаваньня з боку ячэек і нават райкому.

У баку ад політычнага жыцьця

Раённая організацыя зараз у літаральным сэнсе слова—стаіць у баку ад політычнага жыцьця. Важнейшыя задачы дня: організацыйнае замацаваньне колгасаў, вясновая сяўба, ліквідацыя кулацтва, як клясы, трохмесячнік беларускай і яўрэйскай пролетарскай культуры захапілі толькі асобныя ячэйкі, асобных комсамольцаў.

У пытаньні падрыхтоўкі да весновай сяўбы райком толькі... вынес агульную нічога не даючую рэзолюцыю, ніводная з ячэек на сваіх сходах не разглядала гэтага пытаньня.

У шэрагу вёсак, сельсаветаў мелі месца факты разбазарваньня маёмасьці, ячэйкі і асобныя комсамольцы аб гэтым ведалі, але маўчалі. У абагульваньні маёмасьці і насенных фондаў удзельнічалі толькі паасобныя комсамольцы, райком не зрабіў нічога для таго каб орыентаваць усю організацыю ў важнасьці гэтых мерапрыемстваў. У час абагульваньня маёмасьці кулацтва прыняе ўсе меры, каб перашкодзіць гэтай справе. Так, менавіта ў гэты час, жонка кулака вёскі Хільчыц напісала 52 беднякам і серадняком заявы аб выхадзе з колгасу. Ячэйка да апошняга часу аб гэтым не ведала.

Як сярод дарослых, так і моладзі ўзнікае ў зьвязку з абагульваньнем маёмасьці шэраг непаразуменьняў як у пытаньнях ацэнкі, так і ў справе далейшага ўпарадкаваньня жыцьця колгасу, а ячэйкі комсомолу і райком нічога ня робяць.

У Тураве спачуваюць кулаку

Злачынная непаваротлівасьць, політычная тупасьць, закасьцянеласьць, руціна пануе на кожным кроку. Лепшым паказчыкам гэтага зьяўляецца тое, што ніводзін з комсамольцаў організацыі не ведаў чым выклікана ліквідацыя кулацтва, як клясы, ніводная ячэйка раёну не разьбірала гэтага пытаньня.

Раённы камітэт і на гэты раз паказаўся непаваротлівым, політычна тупым, ён не палічыў патрэбным орыентаваць організацыю ў важнасьці гэтага мерапрыемства, яго політычнай сутнасьці, вызначыць тое месца, якое павінна была заняць організацыя, практычна ўдзельнічаючы ў гэтай справе.

Зусім невыпадковы ў зьвязку з гэтым той факт, што ў шэрагу ячэек мы пачуеце сярод комсамольцаў настроі спачуваньня кулаку. Так, у Хільчыцкай ячэйцы комсамолец заяўляе, што: „раз у кулака хворыя дзеці, яго няварта ліквідаваць". У Рычаўскай ячэйцы комсамолец Стахоўскі гаворыць, што: „кулака ЧАРНУШЭВІЧА трэба прыняць у колгас, бо ён добры гаспадар" і цэлы шэраг іншых фактаў. Ячэйкі і райком на гэтыя факты ўвагі не зьвяртаюць, калёнае раўнадушша не парушаецца і тады, калі ў некаторых месцох конфіскаваная ад кулакоў жывёла знаходзіцца без належнага нагляду, а кулак гэтыя факты скарыстоўвае.

Варта адзначыць адзін з фактаў політычнага галавацяпства—сакратар Букчанскай ячэйкі КСМ ПАЦУКЕВІЧ, узяўшы конфіскаванага ў кулака каня, праехаў 10 вёрст і перагнаў каня. ячэйка абмежавалася толькі констатаваньнем факту, ня даўшы ніякай політычнай ацэнкі.

Правы ўхіл у дзеяньні

Шэраг пералічаных вышэй фактаў, а іх можна было-б памножыць у некалькі разоў, з усёй яскравасьцю сьведчаць аб наяўнасьці выразна правых праяў і прымірэнцтва на практыцы. Для таго, каб убачыць, як-жа раённы камітэт і ячэйкі вялі барацьбу з правымі праявамі, наколькі разумеецца ўся небясьпечнасьць правага ўхілу, давоці будзе прывесьці толькі пару момантаў.

Сакратар Рычаўскай ячэйкі Стахоўскі Ян, на ўсіх сходах разьдзіраючыся агітаваў за колектывізацыю, але калі прышлося да справы ён, уступіўшы ў колгас, заразжа выйшаў з яго, пасьля гэтага ён пачаў адкрыта агітаваць супроць колектывізацыі. Стахоўскі зьвязан з дзядзькам кулаком, ездзіць да яго вельмі часта; калі сына гэтага кулака выгналі з навучальнай установы, Стахоўскі абураўся, што „добрым людзям жыць не даюць".

У час выбараў праўленьня колгасу, Стахоўскі галасаваў супроць кандыдатур, рэкамэндаваных партячэйкай, высоўваючы свайго сябра політычна падазронага. Гэты СТАХОЎСКІ ВЯДЗЕ АГІТАЦЫЮ, ШТО „КУЛАКА ТРЭБА ПРЫНЯЦЬ У КОЛГАС. БО ЁН ДОБРЫ ГАСПАДАР", СТАХОЎСКІ ПРЫШОЎ ДА МАТКІ КОЛГАСЬНІКА І ЎГАВАРЫЎ АПОШНЮЮ, КАБ НЯ ПУСКАЛА СЫНА НА КОЛГАСНЫЯ КУРСЫ. ПАСЬЛЯ ОРГАНІЗАЦЫІ КОЛГАСУ НА СХОДЗЕ ЗЬЯВІЛАСЯ ПРОКЛЯМАЦЫЯ З ЯЎНА КОНТР-РЭВОЛЮЦЫЙНЫМ ЗЬМЕСТАМ, НАКІРАВАНАЯ СУПРОЦЬ КОЛГАСУ. Ёсьць падстава думаць, што гэта справа Стахоўскага.

Кіраўніцтва на пратакольным гамаку

Пасьля расьсьледваньня ўсіх фактаў раённы камітэт пастанавіў:

„Пры высьвятленьні гэтай справы аказалася, што Стахоўскі, як сэкратар ячэйкі, не толькі ня вёў растлумачальнай працы па колектывізацыі, але ў адной хаце грамадзкага працаўніка выказаўся, што „дурань той, хто ідзе ў колгас" і далей—„бюро лічыць немэтазгодным (і толькі?!) зараз застаўленьне на працы сэкратара ячэйкі КСМ т. Стахоўскага".

„Комсамолец" Стахоўскі пад апекай райкому

Бюро райкому, бачыце, выпусьціла з віду (?), што гэта трэба было-б кваліфікаваць, як яўнае праяўленьне правага ўхілу. Замест таго, каб даць справе належную політычную ацэнку, выгнаць Стахоўскага з комсамолу, выхоўваючы на гэтым прыкладзе організацыю, —політычная блізарукасьць райкомаўцаў прывяла да таго, што Стахоўскі ў комсамоле застаўся і... (можаце сабе ўявіць) быў рэкомэндаваны райкомам на ўсебеларускі зьлёт „лёгкай кавалерыі" і, ня гледзячы на супрацьўленьне „кавалерыстых", быў абраны раённым зьлётам.

Сыстэма політычных памылак

У мястэчковай ячэйцы № 1 мясцовы комсамолец Каробачкін, які лічыцца рабочым і жыве з даходу (40 руб. у месяц) атрымоўваючы з спажывецкай коопэрацыі за зданы ў арэнду дом. Каробачкін, як беспрацоўны (?!) атрымоўвае дапамогу з страхкасы і толькі пасьля таго, як Каробачкін па прапанове ячэйкі не пашоў на лесазагатоўкі, бюро пастанавіла выключыць яго. Аднак, агульны сход, прымаючы пад увагу „пролетарскае" паходжаньне Каробачкіна, пастанову бюро адмяніў.

Бюро Запясоцкай ячэйкі КСМ пастанавіла выключыць з комсамолу Дамашкевіча за сувязь з кулацтвам, агітацыю супроць колгасу. Дамашкевіч, між іншым, лічыць што „кулакоў наогул няма". Агульны сход беспадстаўна адмяніў пастанову бюро ячэйкі.

Ці можна гэтыя факты лічыць выпадковымі?

Па нашаму, гэта вынік сыстэмы поглядаў—політычная лінія райкому на практыцы.

Шэраг фактаў правых праяў райкомам не абагульваўся, ня ўздымаўся на політычную прынцыповую вышыню, на іх не выхоўвалася маса комсамольцаў. Гэта становішча ўсугубляецца яшчэ тым, што ў організацыі за выключэньнем 1-2 ячэек не прапрацоўваліся 15 партконфэрэнцыя і 8 я конфэрэнцыя комсамолу. Ідэолёгічнай сутнасьці соцыяльных карэньняў правага ўхілу комсамольцы не ведаюць. На пытаньне, хто лідэры правага ўхілу, комсамолка ТАНІСКАЙ ячэйкі адказвае: „ВЯДОМА—БЕДНАТА, ХТО-Ж ІНШЫ". У БАРДЗІЛАЗІЦКАЙ ячэйцы комсамолец адказвае, што „ПРАВЫ ЎХІЛ ГЭТА З ПРАВА. А „ЛЕВЫ"—ЗЬЛЕВА", „ПРАВЫ ЎХІЛ—ГЭТА ДА ВЁСКІ. А „ЛЕВЫ"—ДА ГОРАДУ".

Такім чынам прымірэнчыя адносіны райкому да правага ўхілу дэзорыентавалі організацыю ў барацьбе з праявамі правага ўхілу на практыцы.

Опортунізм на практыцы

Недаацэнка зьверху данізу політычнай важнасьці працы з беднатой і батрацтвам прывяла да таго, што гэта справа зьведзена да тэхнічнай дапамогі партячэйкам у скліканьні сходаў бедната. І райком, і ячэйкі не праводзілі ніколі сходаў ці конфэрэнцый батрацка-бядняцкай моладзі. Важнасьць працы з беднатой і батрацтвам зараз у момант суцэльнай колектывізацыі і ўнутры ўжо арганізаваных колгасаў ні райкомам, ні ячэйкамі не разумецца, гэта ў шэрагу месц прывяло да „АКАМІСАРВАНЬНЯ"—адрыву ячэек ад мас батрацкай і бядняцкай моладзі. Такое становішча мы маем у Танескай ячэйцы, дзе 80 проц. комсамольцаў—служачыя і толькі адзін бедняк. У Запясоцкай ячэйцы непролетарскі элемэнт складае 68 проц., у мястэчковай № 2—63 п од., гэтыя „сельскія" ячэйкі за апошні год зусім не растуць за лік бядняцкай моладзі.

Лепшым паказчыкам працы організацыі сярод батрацтва зьяўляецца тое, што ні райком, ні ячэйкі ня ведаюць колькі на іх перыферыі знаходзіцца батракоў. ні райком, ні ячэйкі нічога не прадпрымалі для таго, каб эканомічна забясьпечыць батракоў у зьвязку з ліквідацыяй кулацтва. Гэта прывяло да таго, што 6 батракоў пасьля ліквідацыі кулака, зараз валяюцца на вуліцы, зьбіраюць скарынкі ў сталоўцы.

За год у судзе прашла 51 справа пастухоў і тры справы (толькі, падкрэсьліваю,—усяго тры справы) за парушэньне працзаконаў, райком не толькі не зьяўляўся ініцыятарам гэтых спраў (мы констатуем тое, што ні саюз, ні комсамол ні разу не выступалі гравадз іхмі абвінаваўцамі кулака), але і не ведалі пра гэтыя справы.

Зараз шмат батрачак (80 чалав.) працуюць ваданосамі ў мястэчку. Батрачкі неімаверна экслёатуюцца, але ні саюз, ні комсамол не зьвяртаюць на гэта ўвагі. Умовы на ваданосак не заключаны. Опортуністычны падыход і ў даным выпадку характарызуе клясавую лінію райкому.

„У нас вечар беларускі і мы яўрэяў ня пускаем"

Адзначаючы, што організацыя працуе пераважна на беларускай мове, што ячэйкі вельмі часта і даволі хутка і правільна рэагуюць на антысэміцкія і шовіністычныя праявы, мы ня можам прайсьці міма тых буйных прарываў, якія маюць месца ў організацыі.

На працягу двух гадоў у мястэчку існуюць дзьве ячэйкі № 1 і № 2. Як у адной, так і ў другой ячэйцы мае месца шэраг момантаў як нацабмежаванасьці, так і антысэмітызму, шовінізму. Корань гэтага зла заложан ў тым, што ў даным выпадку райком сказіў нацполітыку партыі. Ячэйкі падзелены па нацыянальных адзнаках і атрымалася дзьве ячэйкі—БЕЛАРУСКАЯ І ЯЎРЭЙСКАЯ. Як нязвыкла, але ў ТУРАВЕ ТАК ЗРАЗУМЕЛІ НАЦПОЛІТЫКУ ПАРТЫІ.

Вынікі гэтага падзеленьня сказваюцца на кожным кроку. „У НАС ВЕЧАР БЕЛАРУСКІ І МЫ ЯЎРЭЯЎ НЯ ПУСКАЕМ"—заяўляюць актывісты з беларускай ячэйкі. Як у адной, так і у другой ячэйцы узаконены словы „ГОЙ", „МУЖЫК". Зусім зразумела пасьля гэтага, што меўшыя месца ў самігодках праявы антысэмітызму і шовінізму не цікавілі ні адну з ячэек. Аб іх загаварылі ў выніку расьсьледваньня гэтых фактаў камісіяй РВК.

Аб трохмесячніку беларускай і нацменаўскай пролетарскай культуры ў організацыі не ведалі да апошняга часу. Ні адзін з комсамольцаў, не выключаючы і актыву, аж да раённага, не ведаюць, што гэта за нацдэмократыя.

„Усемагутныя" цыркуляры

Толькі політычная блізарукасьць кіраўніцтва, поўная адсутнасьць самакрытыкі, адрыў ад мас, а ў зьвязку з гэтым і нядольнасьць організаваць масы комсамольцаў на выкананьне баявых партыйных задач, пры адсутнасьці партыйнага вока, магі прывесьці да такога стану Тураўскую організацыю комсамолу.

Мы лічым, што Тураўскія камітэты партыі і комсамолу і, не ў меншай меры, Мозырскі акругком павінны панесьці належную адказнасьць за становішча ў Тураўскай організацыі КСМ.

Мы асабліва падкрэсьліваем—АК КСМ, бо ён, пасьля констатаваньня політычных прарываў, важкага нічога не зрабіў для забесьпячэньня выпраўленьня політычных прарываў у Тураўскай організацыі.

В. САМУЦІН.

Да 12 годзьдзя Чырвонай арміі

У жорсткіх бойках на франтох грамадзянскай вайны нарадзілася адзіная непераможная Чырвоная армія

Усім ЦК нацрэспублік, крайкомам, абкомам і акругкомам УсеЛКСМ

Надыходзіць 12 гадавіна гэроічнай Чырвонай арміі. Надайце сьвяткаваньню баявы характар агляду паляпшэньня вайсковай работы, ваеннага навучаньня камсамолу, папулярызацыі рашэньняў сьнежаньскага пленуму ЦКмолу аб вайсковай рабоце саюзу. Разгарнеце кампанію збору сродкаў на пабудову подводнай лодкі, па ўзмацненьню шэфства флётам, курортна-санаторнай дапамогі хворым і раненым байцам АДУЧА, вярбоўку ў сухапутныя марскі лятчыя школы РСЧА.

Сэкратар ЦК УсеЛКСМ С. САЛТАНАЎ.

Выпіска з пратаколу № 40 паседжаньня сэкратарыяту ЦК ЛКСМБ

СЛУХАЛІ	ПАСТАНАВІЛІ:
Аб непрадастаўленьні справаздач: 3-месячная справаздача АК (Ворша, Віцебск), перапыбары бюро ячэек (Менск, Бабруйск).	Сэкратару Віцебскага АК тав. Гуткіну, Бабруйскага—Карисеву, Аршанскага—Гасьперскаму—паставіць НА ВІД, прапанаваўшы тэрмінова выслаць гэтыя справаздачы.

Сэкратар ЦК ЛКСМБ М. ПАЛЯКОЎ.

„ЧОРНЫ БАРОН“

РАЗГРОМ УРАНГЕЛЯ

1920 год. Разьбіты Калчак, Дзянікін, адкінуты ад Піцера Юдзеніч.

Рэшткі белагвардзейскіх банд уцякаюць у Эстонію, Польшчу, Крым.

Але імпэрыялістые рашылі зрабіць яшчэ адну спробу зьнішчэньня савецкай улады. Яны выпусьцілі супроць нас добра ўзброенага імі ворага—Польшчу. А за ёй з крымскай барлогі вылез і барон Урангель.

Гэта была апошняя стаўка ангельскага і францускага імпэрыялізму.

Разгром Урангеля Чырвонай арміяй зьяўляецца адной з славутых старонак у гістарычнай гэроічнай барацьбе рабочае класы.

* *

Кастрычнік 1919 году. Дзянікінская банда, якая амаль дакацілася да Масквы, пад напорам часьцей Чырвонай арміі павінна была з маланкавай хуткасьцю пакінуць занятыя ёю гарады: Арол, Варонеж, Курск, Харкаў, Кіеў, Растоў. У працягу якіх-небудзь 4-5 месяцаў ад шматтысячнай арміі Дзянікіна засталіся жалкія рэшткі, якія знашлі сабе прытулак на Крымскай паўвыспе.

Страціўшы веру ў сваю перамогу, Дзянікін у сакавіку 1920 году перадае каманданьне над рэшткамі сваёй арміі і Крымам генэралу Урангелю.

Пажадаўшы новаму галоўнакамандуючаму „посьпеху ў справе адраджэньня бацькаўшчыны“, Дзянікін на ангельскім мінаносцы пакідае межы Расеі.

Такім чынам, Урангель уступіў у выкананьне абавязкаў „кіраўніка і галоўнакамандуючага ўзброенымі сіламі паўднёвай Расіі“.

З першых-жа крокаў свайго кіраваньня Урангель сустракае дзейную дапамогу з боку Францыі. Не маючы ніякай унутранай апоры ні ў масе арміі, ні сярод насельніцтва, Урангель не адважваўся адкрыта і проста выкінуць манархічны сьцяг, а лавіраваў паміж устаноўчым сходам і манархіяй.

БАРОН ВРАНГЕЛЬ

Мабыць, сапраўды палітычны твар Урангеля выявіўся ў яго адозьве да народу, у якой ён гаворыць:

„Слухайце, рускія людзі, за што мы змагаемся? За зьняважаную веру і абразу яе сьвятыні.

За вызваленьне рускага народу ад ігра камуністых, валацуг і катаржнікаў, нашчэнт разбурыўшых сьвятую Русь!

За спыненьне міжсобных сварак!

За тое, каб сапраўдная свабода і права панавалі на Русі!

За тое, каб рускі народ сам-бы выбіраў сабе гаспадара!

Дапамажэце мне, рускія людзі, выратаваць бацькаўшчыну!

Генэрал УРАНГЕЛЬ.

Слова „гаспадар“ надрукавана буйнымі літарамі. І было гэта зроблена не спроста: Урангель спаў і бачыў ва сьне сябе гаспадарам Русі.

Да канца мая 1920 г. уся работа па ўзмацненьню тылу і рэарганізацыі арміі была скончана. Урангель умацаваўся. У чырвені месяцы ім заняцца Мелітопаль. Акрылены посьпехамі, Урангель пачаў будаваць шырокія пляны. Бліжэйшымі задачамі ён ставіў прасоўваньне сваіх сіл на Украіну, захоп Дону і Кубані.

Пачатковы посьпех Урангеля можна тлумачыць тым, што ў гэты час уся ўвага савецкай улады была прыкавана да польскага фронту. Урангелеўскі фронт разглядаўся, як другарадны ўчастак вайсковай барацьбы.

Упіваючыся посьпехамі, Урангель прапануе Францыі плян канчатковага разгрому Савецкай Расеі. Але радасьць Урангеля была заўчасная. У той час, калі ён пажынаў лаўры сваіх першых посьпехаў, Чырвоная армія атрымала шэраг буйных перамог над белапалякамі. Апошняе зьмяніла характар опэратыўных дзеяньняў Чырвонай арміі.

Перад чырвоным каманданьнем паўстала пытаньне аб неабходнасьці ліквідацыі „крымской занозы“. З Туркестанскага фронту быў адкліканы адзін з выпрабаваных правадыроў Чырвонай арміі М. В. Фрунзэ. Партыя выкінула новы лёзунг: „Тысячы камуністых для паўднёвага (урангелеўскага) фронту!“ Сьвежыя сілы ўнесьлі ў стомленыя часткі новую энэргію і веру ў непазьбежную перамогу Чырвонай арміі. У сваёй першай адозьве да чырвонаармейцаў т. Фрунзэ заклікае скінуць з сябе сумоту, палахлівасьць і маладушша і ставіць баявую задачу.

Урангель павінен быць разгромлены,—гэта зробіць армія паўднёвага фронту.

Сільная рука вопытнага палкаводца, прыток у яе масы камуністых, шырокая агітацыя далі бліскучыя вынікі. Армія ўзмацнілася, пачала верыць у свае сілы. Гэта было папярэджаньнем вялікіх перамог.

Бой у Кахоўцы, з якога Чырвоная армія выйшла пераможцай, зьявіўся пачаткам поўнага крушэньня Урангеля. Белая армія пасьля гэтага бою ўжо не магла аправіцца ад атрыманага ўдару.

Яскравую ацэнку гэтага бою і панікі сярод белых дае генэрал Науменка. Ён так апісвае апошні дзень бою:

„Войскі адступалі ў панічным беспарадку. Камандзіры часьцей замяшаліся, распараджэньняў не было ніякіх. Кожную хвіліну трэба было чакаць, што сьледаваўшая па пятах чырвоная кавалерыя кінецца ў атаку.

Робіцца апошняя спроба папярэдзіць гэтую атаку. Чырвоныя і белыя кавалерысты вымаюць шашкі і ўжо кідаюцца адзін на аднаго. Але ў апошні момант белыя не вытрымліваюць і кідаюцца назад. За імі кідаецца конніца праціўніка.

Жудасны момант, асабліва для пяхоты. Цэлымі ротамі, кідаючы вінтоўкі, падымаючы рукі ўверх, пехацінцы здаюцца ў палон.

Большавікі працягваюць праследаваць і рубяць у паніцы бягучых людзей.

Па дарозе, без астановкі ў тры рады рухалася істужка людзей, коней, гармат'ў і падвод. Конніца тактала пяхоту. Пяхота, прарываючыся да пераправаў, стала цясьніць конніцу. А чырвоныя разалі тыл“.

Пасьля гэтага бою і пасьледуючых за ім паражэньняў, Урангель ліхаманкава рыхтуецца да апошняй бойкі. З тылу на фронт перакідваюцца ўсе наяўныя жывыя сілы і тэхнічныя сродкі. Надыходзіць рашучы перакопскі бой.

Адзін з удзельнікаў так апісвае гэтую гістарычную бойку:

„Дзесяткі тысяч лепшых сыноў рэспублікі на берагох Сіваша і Гнілога мора сьвяткавалі 3-ю гадавіну Кастрычнікаўскіх перамог.

Усю ноч ракаталі варожыя гарматы, асабліва сердзіта выплёўваючы расквлёны мэталь на сераброны бераг. Яны як-бы віталі чырвонных байцоў з наступаючым сьвятам Кастрычніка.

Да раніцы сьціхлі гарматы, стала цішэй. Злавесная ціха... Сьмяротная цішыня... У вушшы не спыніўся шум д'ябальскага рыву, людзі хадзілі як аглушаныя. Раніцою атрымалі загад аб наступленьні. Пачаліся апошнія прыгатаўленьні. Настрой ва ўсіх узьняты.

„Тры гады вытрымлівалі белыя шкеал, чацьвёрты пачынаем рашучай бойкай..

Размаўлялі мала, больш рабілі, сьцягваліся апошнія часткі. Прыбывалі ўноў сформаваныя ўдарныя камуністычныя атрады. Прыводзілі ў баявую гатоўнасьць агнявую брыгаду.

За абскай выстраілася брыгада. Яна першая ішла ў бой. Камандзір вітаў полк, вітаў з сьвятам перамогі, заклікаў байцоў да новых перамог:

— Таварышы, гэта апошняя бойка. Мы павінны перамагчы ці памерці. Сярэдзіны няма. Хто з вас гатоў памерці за рэспубліку, ўзьніміце рукі.

Панура навіскаючы штыхамі падняліся тысячы рук“.

Адзінаццатага, прарваўшы крымскія перасмыкі, шырокай лавінай хлынулі ў Крым. Адзін за адным палі крымскія гарады.

На працягу 14 дзён з 28 кастрычніка па 11 лістапада была разгромлена і зьнішчожана лепшая з белых арміі. І ўсё гэта было зьмешчана, што называецца, адным узмахам.

Пасьля канчатковых паражэньняў рэшткі Урангельскай арміі кінуліся к портам і, узьняўшы францускія сьцягі на судох, адплылі да берагоў Басфору.

Такі ганебны канец апошняга авантурыстага—барона Урангеля.

В. Г.

ЧАКАЕМ ДАПАМОГІ

29-га студзеня г. г. чырвонаармейскі делегацкі сход №-скага стралковага палка, пад гучныя воплескі, прыняў пастанову хадайнічаць перад Акрвыканкомам аб перадачы пад вайсковы клюб будынку сабора, які знаходзіцца на Плошчы волі, з прычыны таго, што цяперашні клюб зьмяшчаецца у зусім благім і неадпавядаючым свайму прызначэньню будынку.

Побач з гэтым, у пастанове ёсьць пункт, з якім делегацкі сход №-скага стралковага палка просіць падтрыманьня пачатай ім справы з боку падшэфных рабочых організацый і іншых вайсковых частак.

Мы чакаем водгуку ад усіх організацый на наш заклік аб дапамозе.

ПРОТЧЭНКА.

„Чырвоная Зьмена“ дапамагла

На прысланы ў рэдакцыю допіс пад назвай: „Чужых вон з установ“, у якім пісалася, што ў мясных крамах Барысаўскага ЦРК працуюць пазбаўленцы, бюро сэкцыі РСІ пры Барысаўскім гарсавеце паведамляе, што за апошні час з працы ў ЦРК зьняты 4 пазбаўленцы і прапанавана праўленьню ЦРК у самы кароткі тэрмін зьняць астатніх, замяніўшы іх рабочымі вылучэнцамі.

—

Юнкор Зоркі прыслаў допіс аб тым, што ў вёсцы Беркава, Глускага раёну, організаваўся колгас, у які ўнашлі пазбаўленцы, напрыклад—Хлебановіч, які плаціць 247 рублёў падатку, Лявовіч—110 руб. падатку і інш. Допіс пасылаўся на расьсьледваньне і Глускі РК КП(б)Б паведамляе, што факты падцьвердзіліся, кулакі зараз з колгасу вычышчаны і маёмасьць іх конфіскавана.

—

На прысланы ў рэдакцыю допіс пад назвай: „Класавы вораг шукае сабе гнязда“, аб тым, што ў Аршанскай профшколе вучыцца Міневіч Ш., сын гандляркі, пазбаўлены выбарчых правоў, Аршанская АКК паведамляе, што факты падцьвердзіліся і Міневіч з школы выключан.

Рэдакцыя атрымала допіс юнкора Знаёмага аб тым, што супрацоўнік Азарыцкага лясьніцтва Ваўковіч Тодар аднойчы напіўшыся п'яны хуліганіў, біўся і г. д. Допіс быў пасланы на расьсьледваньне і раймілцыя Азарыцкага раёну паведамляе, што факты падцьвердзіліся і справа па абвінавачаньню Ваўковіча накіравана ў суд Азарыцкага раёну для прыцягненьня яго да адказнасьці па 107 а. арт. Крымінальнага кодэксу.

—

У рэдакцыю быў прысланы допіс пад назвай „Праваўнік“ у якім пісалася, што сакратар Ікопскага сельсавету, Бягомльскага раёну Камінскі Т. п'янствуе, дыскрэдытуе ўладу і г. д. У выніку расьсьледваньня Бягомскі РВК паведамляе, што Камінскі з працы зьнят.

—

Рэдакцыя „Чырвонай Зьмены“ атрымала допіс юнкора Яўхіма Маўклівага пад назвай: „Кулак пралез у ВНУ“, у якім пісалася, што ў Віцебскім Вэтэрынарным Інстытуце вучыцца Хведаровіч Алесь з в. Адамава, Машкаўскага с.-с. (Аршаншчына) бацька яго пазбаўлен выбарчых правоў. Ячэйка ЛКСМБ Вэт. Інстытуту паведамляе, што факты падцьвердзіліся, Хведаровіч з ліку студэнтаў выключан.

Паштовая скрынка

Мятлюну—„Зімовыя вакацыі“, Матрашыке—„Мы просім“, Дубовому—„Такім настаўнікам не месца ў школе“ і „Пастанову ўраду выканаем“. Асану—„Лішэнцы“ і „Кепская праца настаўніка“, Кніганошу—„Хата-чытальня не працуе“, Рагошніку—„Аб профшколе“, Піонэру—„Належныя органы, зьвярнеце ўвагу“, Актывістаму вёскі—„Вось дзе зьявішча“, Свабодзіну—„Якая праца праводзіцца“, Сяу—„Сьпіць праца з беднатою“, Казлоўскаму Янку—„Мы дзеці беднякоў“, Галынчыку—„На нашай фабрыцы“, Чароту—„Няма комсамольцаў, няма чырвонага кутка“, А. Дашкевічу—„У дапамогу бяднейшым вучням“, Аганьку — „Арцель расьпе“, Рураву — „Кісееў абманўў комсамол“, Кату—„Трэба наладзіцца“, Тычлічу—„Камітэт не працуе“, Кавалерыстаму—„Школа ў лапах гаспадара“, Бліновау—„Дайце ўвагі“, Х.—„У паход за паляпшэньне жывёлы“, Зорнаму Воку— „Комуна“, Дзядзьку Вошату—„Хто знойдзе кіраўнічае таварыства“, Віхру—„Водгук“, Студэнту—„Твар полацкага ПДТ“, А.—„Раблячком нічога не прарабіў“, Гурэвіч—„Выклікаем“, Веотым—„Гнаць такіх з профсаюзу“, Вароўцы—„Першы васкрэсьнік“, Гарчынаву — „Вырвалі з-пад кабалы кулака“, Банаху—„Лодыры ў комуне“, Каршуну Янку—„Выкананьне пяцігодкі“, Каратневічу—„Апошняя вылазка кулацтва“, Панаму Явару—„Кулакі стараюцца сарваць сходы“, Стралку—„У час сходаў пажар“, Цімончыку—„Плачуць кулакі і іншыя“. А. К.—„Воўк у авечай скуры“, Чыжоўскаму С.— „Развагжаньні ў вёсцы“, Маяку—„Яшчэ рабочы“, Знаходчаму—„Такім не месца...“, Сіворонаму А., Белабуцкіму — „Удоў класавага ворага“, Комсамольцу—„Сурова пакараць разбойніка“, Піонэрку—„Трэба падцягнуцца“, Максімку—„Нядобры манэўр кулакоў“, Жарбіну—„Няма працы“, Суседу—„Аслы сельсавет“, Асоту—„Кулакі і п'яныя гамоняць“, Грабку—„Прышчапоўшчына нашла прытулак“, Комсамольцу—„У нашым сельсавеце“, Грыко—„Калгаснае будаўніцтва“, Шарру—„Зрабілі экскурсію“, Карнейчку—„Больш увагі колектывізацыі“, Ганчарыку — „Першая конферэнцыя...“.—За недастатковага асьвятленьня фактаў допісы зьмяшчацца не будуць, пісаць трэба больш выразна.

Адказны рэдактар
Рэдколегія

СЁНЬНЯ, А 7 Г. УВЕЧАРЫ Ў ПАМЯШКАНЬНІ ЦК ЛКСМБ СКЛІКАЕЦЦА ПАСЯДЖЭНЬНЕ
Цэнтральнага Штабу па правядзеньню 3-х месячніка.

Парадак дня:

1) Даклад культаддзелу ЦСПСБ аб удзеле ў 3-х мес-ку.
2) Садаклад аб палёце „ЛК“.
3) Даклад ЦП працмастацтва аб удзеле ў 3-х месячніку.
4) Даклад БДВ.
5) Аб перабліцы.

На пасяджэньне выклікаюцца т.т. Клімковіч, Папова, Багушэвіч, Сянкевіч, Рычкоў, Некрашэвіч, Будзінскі, Галавач, Шыпілы, Газкін, Каравеўскі, Сасвіч, Бядынкерия, Шастакоў, Чарот, Грыпкевіч, Наўменак і прадстаўнікі ячэйкі ЛКСМБ Беладзяржкіно і Белдзяржтэатру.

Нач. штабу ШОЛАМАЎ.

Менск, друкарня БДВ.

Галоўлітбел № 599